

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 8C/8/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118201489
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Jaselský
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8118201489.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom, JUDr. Jozefom Jaselským, v právnej veci žalobcu: G. Č., H.. XX.X.XXXX, C. E. B. X, XXX XX S., právne zastúpený JUDr. Ján Garaj, MBA, advokát, so sídlom Hlavná 137, 080 01 Prešov proti žalovaným: X. A. F., H.. X.X.XXXX, C. S. E. C. XX, XXX XX S.Š., X. A. F., H.. XX.XX.XXXX, C. S. E. C. XX, XXX XX S., obaja žalovaní právne zastúpení JUDr. Patrik HOLINGA s.r.o., so sídlom Hlavná 25, 040 01 Košice, o určenie právnej neúčinnosti právnych úkonov, takto

rozhodol:

Súd u r č u j e, že zmluva o prevode Zmluva o prevode obchodného podielu v obchodnej spoločnosti Záložňa LEYA s.r.o., v súčasnosti s obchodným menom LEY A PLUS s.r.o., so sídlom Hlavná 14, Prešov, IČO: 46 045 881, zo dňa 02.07.2015, medzi žalovaným v 1. rade ako prevodcom a žalovaným v 2. rade ako nadobúdateľom, stranami podpísanú dňa 10.12.2015, je voči žalobcovi právne neúčinná.

Súd u r č u j e, že Zmluva o prevode obchodného podielu v obchodnej spoločnosti LEYA s.r.o. so sídlom Hlavná 14, Prešov, IČO: 45 444 854, zo dňa 3.7.2015 medzi žalovaným v 1. rade ako prevodcom a žalovaným v 2. rade ako nadobúdateľom stranami podpísaná dňa 3.7.2015, je voči žalobcovi právne neúčinná.

Súd u r č u j e, že Zmluva o prevode obchodného podielu v obchodnej spoločnosti T & J Tennis club s.r.o., so sídlom Nábřežná 5, Prešov, IČO: 44 611 587, zo dňa 29.1.2016, medzi žalovaným v 1. rade ako prevodcom a žalovaným v 2. rade ako nadobúdateľom, stranami podpísanú dňa 3.2.2016, je voči žalobcovi právne neúčinná.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

Žalovaní v 1. a 2. rade sú p o v i n í nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 50 %, pričom o ich výške rozhodne vyšší súdny úradník v osobitnom uznesení po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa svojou žalobou podanou voči žalovanému v 1. a 2. rade domáhal určenia neúčinnosti zmlúv o prevode obchodného podielu medzi žalovaným v 1. rade a jeho synom, žalovaným v 2. rade.

2. Svoj návrh odôvodnil tým, že žalobca má voči žalovanému v 1. rade pohľadávku z písomnej zmluvy o pôžičke peňazí - 3.000.000,- Sk v hotovosti zo dňa 1.10.2007, ktorá pri splatnosti dňa 31.12.2011 nebola doposiaľ uhradená. To bol dôvod, pre ktorý žalobca inicioval žalobu o zaplatenie sumy pôžičky, na podklade ktorej sa viedlo konanie na tunajšom súde pod sp.zn. 17C/27/2016. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 24.10.2017, sp.zn. 12Co/151/2016, bol potvrdený žalobe vyhovujúci rozsudok tunajšieho súdu zo dňa 16.5.2016, a to v rozsahu výroku o zaplatenie istiny pôžičky. Rozsudok tunajšieho

súdu tak v tomto rozsahu nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť. Žalovaný v 1. rade pohľadávku doposiaľ neuhradil ani sčasti.

3. Z dôvodu všeobecnej opatrnosti po tom, čo žalovaný v 1. rade plnenie dlhu na výzvy žalobcu plniť odmietol, žalobca po vlastnej iniciatíve zistil, že žalovaný v 1. rade v súčasnosti už nie je vlastníkom obchodných podielov v týchto obchodných spoločnostiach, pretože:

- zmluvou o prevode obchodného podielu (ďalej len "OP") stranami podpísanou dňa 10.12.2015 previedol žalovaný v 1. rade na žalovaného v 2. rade, ktorý je jeho synom, celý svoj obchodný podiel (100 %) v obchodnej spoločnosti Záložňa LEYA s.r.o., v súčasnosti s obchodným menom LEYA PLUS s.r.o., sídlom Hlavná 14, Prešov, IČO: 46 045 881;

- zmluvou o prevode OP stranami podpísanou dňa 10.12.2015 previedol žalovaný v 1. rade na žalovaného v 2. rade, ktorý je jeho synom, celý svoj obchodný podiel (100 %) v obchodnej spoločnosti Twin - Win s.r.o., sídlom Levočská 2, Prešov, IČO: 45 990 484;

- zmluvou o prevode OP stranami podpísanou dňa 10.12.2015 previedol žalovaný v 1. rade na žalovaného v 2. rade, ktorý je jeho synom, celý svoj obchodný podiel (100 %) v obchodnej spoločnosti LEYA s.r.o., sídlom Hlavná 14, Prešov, IČO: 45 444 854;

- zmluvou o prevode OP stranami podpísanou dňa 03.02.2016 previedol žalovaný v 1. rade na žalovaného v 2. rade, ktorý je jeho synom, celý svoj obchodný podiel (85 %) v obchodnej spoločnosti T & J Tennis club s.r.o., sídlom Nábřežná 5, Prešov, IČO: 44 611 587.

Hore uvedené obchodné spoločnosti pritom len podľa verejne dostupných informácií z portálu www.finstat.sk <<http://www.finstat.sk>> mali v roku 2016 značný obrat a disponujú nemalým obchodným majetkom.

4. Tunajší súd uznesením zo dňa 12.3.2018, č.k. 8C/8/2018-31, nariadil na základe návrhu žalobcu neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému v 2. rade, neprevádzať jeho obchodné podiely v obchodných spoločnostiach LEYA PLUS s.r.o., so sídlom Hlavná 14, Prešov, IČO: 46 045 881, LEYA s.r.o., so sídlom Hlavná 14, Prešov, IČO: 45 444 854, a T & J Tennis club s. r. o., so sídlom Nábřežná 5, Prešov, IČO: 44 611 587, nezaťažovať ich právom iných osôb a nepodieľať sa nimi na účasti v inej obchodnej spoločnosti, až do právoplatného skončenia konania o neúčinnosť právnych úkonov, vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 8C/8/2018.

5. Žalovaní vo svojom vyjadrení navrhli žalobu zamietnuť.

6. Svoj návrh odôvodnili tým, že v čase uzavretia predmetných zmlúv, t.j. bola pohľadávka žalobcu vo výške 3.000.000,- Sk voči žalovanému v 1. rade sporná, t.j. v tom čase ešte nebola právoplatne judikovaná súdnym rozhodnutím, keďže Okresný súd v Prešove uložil povinnosť žalovanému v 1. rade uhradiť žalobcovi dlžnú sumu až svojím rozsudkom zo dňa 16.5.2016, sp.zn: 17C/27/2015, ktorý bol následne potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 24.10.2017, sp.zn: 12Co/151/2016. Túto skutočnosť vlastne potvrdzuje aj žalobca v zmysle čl. III žaloby, kde uvádza, že „žalovaný v 1. rade v priebehu súdneho konania previedol svoj hodnotný majetok na žalovaného v 2. rade, ktorý je jeho synom“. Rovnako aj tvrdenie žalobcu o tom, že „predmetné zmluvy boli uzatvorené v posledných troch rokoch“ je vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti irelevantné. Z týchto skutočností teda vyplýva, že v čase uzatvorenia predmetných zmlúv nebol žalovaný v 1. rade obmedzený v disponovaní so svojím majetkom žiadnym rozhodnutím súdu a žalovaný v 1. rade nemal v úmysle svojím konaním ukrátiť uspokojenie pohľadávky žalobcu, ale len využil svoje právo previesť vlastné obchodné podiely v jednotlivých spoločnostiach.

7. Rovnako k vyjadreniu žalobcu o tom, že mu nie je známe, aby žalovaný v 1. rade disponoval iným majetkom spôsobilým k uspokojeniu žalobcu, uviedli, že majú za to, že žalobca dôveryhodne nezistil, či žalovaný v 1. rade nevlastní aj iný majetok a keďže dnes je pohľadávka žalobcu právoplatne judikovaná rozsudkom Okresného súdu v Prešove zo dňa 16.5.2016, sp.zn: 17C/27/2015, a rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 24.10.2017, sp.zn: 12Co/151/2016, mal žalobca, podľa ich názoru iniciovať exekučné konanie v ktorom s konečnou správou súdny exekútor konštatuje na základe lustrácie majetku, či povinná osoba má alebo nemá nejaký majetok.

8. Na záver žalovaní uviedli, že žaloba nemôže v petite žiadať právnu neúčinnosť zmluvy o prevode OP zo dňa 10.12.2015, ktorou žalovaný v 1. rade previedol na žalovaného v 2. rade, celý svoj obchodný

podiel v obchodnej spoločnosti Twin - Win s.r.o., ktorou chce uspokojiť svoju pohľadávku, keďže v súčasnosti je konateľom P. A. M., ktorý ale nie je označený v žalobe ako strana sporu.

9. Vzhľadom na vyššie uvedené majú žalovaní za to, že žaloba bola podaná predčasne a neodôvodnene, keďže nie sú naplnené podmienky judikovania neúčinnosti predmetných zmlúv vo vzťahu k žalobcovi, nakoľko podľa § 42a a nasl. OZ nejde v prípade predmetných zmlúv o odporovateľné právne úkony.

10. Žalobca v replike uviedol, že v zmysle doterajšej judikatúry, ale napokon aj všeobecne uznávanej logiky a elementárnej spravodlivosti platí, že náležitosť "vymáhateľnosti" pohľadávky ako podmienky odporovateľnosti sa nechápe v tom zmysle, že právo veriteľa uplatniť odporovaciu žalobu nie je spojené iba s pohľadávkou, ktorej bol priznaný exekučný titul. Vymáhateľná pohľadávka je taká, ktorú možno úspešne vymáhať pred súdom v základnom konaní. Podľa žalobcu to, že žalovaní v rámci svojej procesnej obrany neuviedli, či žalovaný A. F. disponuje s iným majetkom, ktorým by bol schopný uspokojiť svoju splatnú pohľadávku, sa považuje za nepopretie skutkových tvrdení protistrany, čo v zmysle zásad dokazovania nasvedčuje pravdivosti tvrdenia, že práve predmetné obchodné podiely boli posledným známym majetkom žalovaného A. F. spôsobilým k uspokojeniu pohľadávky žalobcu. Čo sa týka správnosti žalobného petitu, tento je vo svojom znení dôvodný a vykonateľný. Vo vzťahu k obchodnému podielu spoločnosti, ktorý bol žalovaným A. F. ďalej prevedený, je samozrejme výrok dôležitý kvôli následnému uplatňovaniu náhrady škody. Účasť súčasného konateľa, P. A. M., v tomto konaní je absolútne bezpredmetná.

11. Žalovaní v duplike uviedli, že jedným z predpokladov odporovania právneho úkonu dlžníka, ktoré musí veriteľ preukázať (teda musí tvrdiť a dokázať) je vymáhateľnosť svojej pohľadávky voči dlžníkovi, pričom táto pohľadávka musela existovať už v dobe, kedy k odporovanému právemu úkonu došlo. Žalovaní poukázali na Uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 6 Cdo 253/2012, z 17.12.2013, rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 3 Cdo 61/2008, z 30.7.2009 a sp.zn. 5 Cdo 188/2010 z 23.11.2011.

12. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie na ktoré sa dostavil žalobca a jeho právny zástupca. Na pojednávanie sa nedostavil právny zástupca žalovaných.

13. Žalobca na pojednávaní uviedol, že jeho pohľadávka bola splatná od roku 2011 a teda súdne rozhodnutie bolo v tomto prípade len deklaratórne, teda že túto pohľadávku voči žalovanému v 1. rade mal. Žalovaní sú osobami blízkymi a teda na nich je dôkazné bremeno.

14. Súd vykonal dokazovanie listinami (rozsudok Okresného súdu Prešov na čl. 5-10, výpisy z OR na čl. 11-16, Zmluva o sponzorstve v športe na čl. 17-18, čestné vyhlásenie na čl. 19, zmluva o pôžičke v hotovosti na čl. 20, výpisy z portálu finstat.sk na čl. 21-24, Zmluva o prevode obchodného podielu uzavretou medzi žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade týkajúcej sa prevodu obchodného podielu v spoločnosti T & J Tennis club s.r.o. zo dňa 29.1.2016, Zmluva o prevode obchodného podielu v spoločnosti Záložňa Leya s.r.o. uzavretá medzi žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade zo dňa 2.7.2015, Zmluva o prevode obchodného podielu spoločnosti Leya s.r.o. uzavretá medzi žalovanými dňa 3.7.2015), pričom zistil tento skutkový stav:

15. Na základe Zmluvy o prevode obchodného podielu uzavretej dňa 2.7.2015 medzi žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade došlo k prevodu 100 % obchodného podielu v spoločnosti LEYA s.r.o. v súčasnosti vystupujúcej pod obchodným menom LEYA PLUS s.r.o. zo žalovaného v 1. rade na žalovaného v 2. rade za odplatu vo výške 5.000,- €.

16. Na základe Zmluvy o prevode obchodného podielu uzavretej dňa 3.7.2015 medzi žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade došlo k prevodu 100 % obchodného podielu v spoločnosti LEYA s.r.o. zo žalovaného v 1. rade na žalovaného v 2. rade za odplatu vo výške 5.000,- €.

17. Ku dňu 10.3.2016 bol žalovaný v 1. rade ako spoločník spoločnosti T & J Tennis club s.r.o. majiteľom 85 % podielov v uvedenej firme. Na základe Zmluvy o prevode obchodného podielu uzavretej dňa 29.1.2016 medzi žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade došlo k prevodu 85 % obchodného podielu v tejto spoločnosti zo žalovaného v 1. rade na žalovaného v 2. rade za odplatu 4.250,- €.

18. Tunajší súd rozsudkom zo dňa 16.5.2016, č.k. 17C/27/2015-436, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 5.12.2017, zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu so výške 99.581,75 € s 9 % ročným úrokom z omeškania od 1.1.2012 do zaplataenia. Zo uvedeného rozsudku súd zistil, že konanie sa začalo dňa 1.8.2013, pričom vo veci bol vydaný platobný rozkaz dňa 17.12.2014, proti ktorému podal žalovaný v 1. rade odpor.

19. Na základe vykonaného dokazovania, súd vec takto právne posúdil:

20. Podľa ustanovenia § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka, Veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkovke právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

21. Podľa ustanovenia § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka, Odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

22. Podľa ust. § 42b ods. 2 Občianskeho zákonníka, Právo odporovať sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech.

23. Podľa ust. § 42b ods. 3 Občianskeho zákonníka, Právo odporovať právnomu úkonu možno uplatniť nielen proti osobám, ktoré s dlžníkom dojednali odporovateľný právny úkon, ale aj proti ich dedičom alebo právnym nástupcom; proti tretím osobám len vtedy, ak im boli známe okolnosti odôvodňujúce odporovateľnosť právnomu úkonu proti ich predchodcovi.

24. Podľa ust. § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka, Právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je právne neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak to nie je možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech.

25. Odporovateľnosť právneho úkonu spočíva v tom, že právny úkon dlžníka pokiaľ ukracuje uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa, môže byť veriteľom napadnutý žalobou, aby takýto právny úkon bol vo vzťahu k nemu neúčinný. Prostredníctvom inštitútu odporovateľnosti právneho úkonu poskytuje Občiansky zákonník veriteľovi ochranu pred takými právnymi úkonmi, ktoré vedú k zmenšeniu majetku dlžníka. Dôsledkom úspešnej žaloby je potom možnosť uspokojiť sa z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku, teda možno vykonať exekúciu napr. predajom veci tak, ako by k zmene jej vlastníctva z dlžníka na iný subjekt (t.j. na žalovaného v konaní o určenie neúčinnosti právneho úkonu) nebolo došlo. Všeobecné podmienky, za ktorých môže veriteľ sa domáhať neúčinnosti právneho úkonu sú: a/ existencia platného právneho úkonu, ktorým sa ukracuje pohľadávka veriteľa; b/ vymáhateľnosť pohľadávky veriteľa; c/ ukrátenie veriteľa (objektívna stránka odporovateľnosti); d/ úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa (subjektívna stránka odporovateľnosti); e/ vedomosť druhej strany o úmysle dlžníka ukrátiť svojho veriteľa.

26. Pod vymáhateľnou pohľadávkou treba rozumieť pohľadávku, ktorá bola veriteľovi priznaná vykonateľným rozhodnutím alebo iným titulom, podľa ktorého možno vykonať exekúciu. Právny úkon dlžníka je odporovateľný nielen vtedy, ak pohľadávka veriteľa bola vymáhateľná už v čase keď bol urobený, ale i v prípade ak bol urobený skôr ako sa veriteľova pohľadávka voči dlžníkovi stala vymáhateľnou (rozsudok NS ČR z 2.5.2005, sp.zn. 30Cdo/1662/2004). Žalobca mal v čase uskutočnenia odporovaných právnych úkonov splatnú pohľadávku voči žalovanému v 1. rade vyplývajúcu z poskytnutej pôžičky, pričom táto pohľadávka sa neskôr stala aj vymáhateľnou na základe rozsudku tunajšieho súdu. Z tohto dôvodu obrana žalovaných spočívajúca v tvrdení, že v čase uzavretia odporovaných zmlúv nebola pohľadávka žalobcu judikovaná, nie je dôvodná.

27. Preukázanie úmyslu dlžníka ukrátiť veriteľa nie je podmienkou odporovateľnosti vtedy, ak „druhou stranou“ osoby blízke dlžníkovi. V takomto prípade sa úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa predpokladá

a závisí od osôb blízkých dlžníkovi, aby preukázali opak. Žalovaný v 2. rade, ako osoba blízka žalovaného v 1. rade, nepreukázal v konaní, že o dlžníkom úmysle ukrátiť veriteľa nevedel a ani vedieť nemohol (rozsudok NS SR z 30.11.2010, sp.zn. 1 Cdo 74/2009).

28. Ďalšou podmienkou odporovateľnosti je skutočné ukrátenie veriteľa. Nie je dôležité, aký veľký bol dlžníkov majetok v rozhodnej dobe, ale to, že tento majetok bol odporovateľným právnym úkonom zmenšený. Je síce na veriteľovi, aby preukázal, že k uspokojeniu jeho vymáhateľnej pohľadávky nie je možné použiť iný majetok dlžníka, no keďže žalovaný v 1. rade neuviedol, že disponuje iným majetkom, ktorým by bol schopný uspokojiť svoj splatný záväzok, nepoprel skutkové tvrdenie žalobcu, ktoré možno na základe toho považovať za nesporné.

29. Súd zamietol žalobu v časti týkajúcej určenia neúčinnosti zmluvy o prevode obchodného podielu v spoločnosti Twin - Win s.r.o., nakoľko nebolo sporné, že žalovaný v 2. rade po tom, čo od žalobcu v 1. rade obdržal obchodný podiel v tejto spoločnosti, tento následne previedol v priebehu roka 2017 na P. A. M. a spoločnosť LEDEKON s.r.o., pričom voči P. A. M. nebola podaná žaloba.

30. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Žaloba žiadala určiť neúčinnosť štyroch zmlúv o prevode OP, pričom úspešný bo ohľadom troch. Úspešný bol tak v rozsahu 75 % a neúspešný v rozsahu 25 %, a preto miera jeho úspechu činí 50 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinná strana dobrovoľne nespĺní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnená strana môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.